

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ογδόντα Τρία

Οι Τέσσερις Γενεές του Λαοδικειανού Αντβεντισμού: Ξετυλίγοντας τα Κλιμακούμενα Βδελύγματα

Jeff Pippenger
2024-02-16

Το όγδοο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ παρουσιάζει τέσσερα κλιμακούμενα βδελύγματα, τα οποία αντιπροσωπεύουν τις τέσσερις γενεές του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Η αποστασία του 1863 παρήγαγε ένα παραχάραγμα των δύο πλακών του Αββακούμ, όπως ακριβώς ο Ααρών είχε κατασκευάσει ένα παραχαραγμένο ομοίωμα ζηλοτυπίας με τον χρυσό του μόσχο, ακριβώς κατά τον καιρό που ο Θεός παρέδιδε τις δύο πλάκες των Δέκα Εντολών στον Μωυσή. Μόλις ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός άρχισε το έργο της απομακρύνσεως των θεμελιωδών αληθειών, όπως αυτό παριστάνεται στο όνειρο του William Miller, η ηγεσία της πρώτης γενεάς άρχισε να απορρίπτει την εξουσία της Βίβλου, και κατόπιν το Πνεύμα της Προφητείας. Η αποστασία είχε αυξηθεί σε τέτοιο σημείο ώστε ο πνευματισμός του Kellogg (πανθεϊσμός) εισήλθε στην ιστορία τους λίγο πριν από το 1888.

Στην αποστασία του 1888, ο πνευματισμός που αντιπροσωπευόταν από τα θαλάμια των εικόνων του Ιεζεκιήλ έφθασε σε σημείο όπου οι αγγελιοφόροι της Μινεάπολης, η προφήτισσα, ακόμη και το Άγιο Πνεύμα, απορρίφθηκαν.

«Έχουμε δει από την πείρα μας ότι, όταν ο Κύριος αποστέλλει ακτίνες φωτός από την ανοιχτή θύρα του αγιαστηρίου προς τον λαό Του, ο Σατανάς διεγείρει τη διάνοια πολλών. Αλλά το τέλος δεν είναι ακόμη. Θα υπάρξουν εκείνοι που θα αντισταθούν στο φως και θα καταπιέσουν εκείνους τους οποίους ο Θεός έχει καταστήσει διαύλους Του για να μεταδίδουν φως. Τα πνευματικά πράγματα δεν διακρίνονται πνευματικώς. Οι φύλακες δεν έχουν συμβαδίσει με την εξελισσόμενη πρόνοια του Θεού, και το αληθινό, ουρανόσταλτο μήνυμα και οι αγγελιοφόροι του καταφρονούνται.»

«Θα εξέλθουν από αυτή τη συνάθροιση άνδρες οι οποίοι ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν την αλήθεια, ενώ περιβάλλουν τις ψυχές τους με ενδύματα που δεν υφάνθηκαν στον αργαλειό του ουρανού. Το πνεύμα που έλαβαν εδώ θα το φέρουν μαζί τους. Τρέμω για το μέλλον του έργου μας. Όσοι δεν υποταχθούν εδώ στις αποδείξεις που έδωσε ο Θεός θα πολεμήσουν εναντίον των αδελφών τους, τους οποίους ο Θεός χρησιμοποιεί. Θα καταστήσουν τα πράγματα πολύ δύσκολα, όταν θα παρουσιαστούν ευκαιρίες κατά τις οποίες θα μπορούν να συνεχίσουν και να προωθήσουν τον ίδιο πόλεμο στον οποίο μέχρι τώρα έχουν επιδοθεί. Αυτοί οι άνδρες θα έχουν ευκαιρίες να πεισθούν ότι πολεμούσαν εναντίον του Αγίου Πνεύματος του Θεού. Μερικοί θα πεισθούν· άλλοι θα παραμείνουν σταθερά προσκολλημένοι στο δικό τους πνεύμα. Δεν θα πεθάνουν ως προς τον εαυτό τους ούτε θα αφήσουν τον Κύριο Ιησού να εισέλθει στις καρδιές τους. Θα πλανώνται όλο και περισσότερο, έως ότου δεν θα μπορούν να διακρίνουν την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Υπό την επιρροή άλλου πνεύματος, θα επιδιώξουν να επιβάλουν στο έργο ένα καλούπι το οποίο ο Θεός δεν θα εγκρίνει· και θα επιχειρήσουν να εκδηλώσουν τα γνωρίσματα του Σατανά, αναλαμβάνοντας τον έλεγχο των ανθρώπινων διανοιών και

ελέγχοντας έτσι το έργο και την υπόθεση του Θεού.»

«Εάν οι αδελφοί μας είχαν νηστεύσει και προσευχηθεί και είχαν ταπεινώσει την καρδιά τους ενώπιον του Θεού σε αυτή τη συνάθροιση, και είχαν καθίσει ήρεμα για να ερευνήσουν μαζί τις Γραφές, τότε ο Θεός θα είχε δοξασθεί. Αλλά το πνεύμα της προκαταλήψεως που εισήχθη σε εκείνη τη συνάθροιση έκλεισε την θύρα στην πλουσιότερη ευλογία του Θεού, και όσοι είχαν αυτό το πνεύμα δεν θα βρίσκονται σε ευνοϊκή θέση να δουν φως έως ότου μετανοήσουν ενώπιον του Θεού και αποκτήσουν κάποια αίσθηση του πόσο πλησίασαν στο να εξυβρίσουν το Άγιο Πνεύμα και να έχουν άλλο πνεύμα.» The 1888 Materials, 832.

Μετά το 1888, η Αδελφή White «έτρεμε δια τὸ μέλλον» τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Θεοῦ. Εἶδε ὅτι ἡ συνάθροιση ἐκείνη θὰ παρήγαγε συνεχιζόμενο πνευματικὸ πόλεμο ἀνὰ μέσον τῶν ἀνδρῶν ποὺ ἦσαν ἡγέτες τοῦ Λαοδικεῖου Αντβεντισμοῦ, καὶ ἡ διαμάχη περὶ «τοῦ καθημερινοῦ» ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι οἱ προφητεῖες τῆς ἐκπληρώθηκαν ἐπάνω σ' ἐκείνην ἀκριβῶς τῇ γενεᾷ. Τότε διεξήχθη πόλεμος ἀπὸ ἄνδρες οἵτινες δὲν «ὕπεκυσαν εἰς τὰ τεκμήρια ποὺ ὁ Θεὸς εἶχε δώσει» πρὸς ἐπιβεβαίωση τοῦ «οὐρανόπεμπτου μηνύματος καὶ τῶν ἀγγελιαφόρων», καὶ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπολέμησαν ἐναντίον «τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Θεοῦ». Ἡ δευτέρα γενεὰ παρακολούθησε καθὼς ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος καὶ τὸ σανατόριο καίγονταν ὡς τὸ ἔδαφος ἀπὸ τὶς πυρκαγιὰς τῆς κρίσεως τοῦ Θεοῦ.

«Σήμερα έλαβα επιστολή από τον Πρεσβύτερο Daniells σχετικά με την καταστροφή του γραφείου της Review από πυρκαγιά. Αισθάνομαι πολύ λυπημένη καθώς συλλογίζομαι τη μεγάλη απώλεια για το έργο. Γνωρίζω ότι αυτό πρέπει να είναι καιρός πολύ δοκιμαστικός για τους αδελφούς που έχουν την ευθύνη του έργου και για τους εργαζομένους του γραφείου. Θλίβομαι μαζί με όλους όσοι θλίβονται. Αλλά δεν εξεπλάγην από τη θλιβερή αυτή είδηση, διότι στις νυχτερινές οράσεις έχω δει έναν άγγελο να στέκεται με μια ρομφαία σαν από φωτιά, απλωμένη επάνω από το Battle Creek. Κάποτε, κατά τη διάρκεια της ημέρας, ενώ η πένα μου βρισκόταν στο χέρι μου, έχασα τις αισθήσεις μου, και φάνηκε σαν αυτή η πύρινη ρομφαία να στρεφόταν πρώτα προς τη μία κατεύθυνση και έπειτα προς την άλλη. Η μία καταστροφή φαινόταν να ακολουθεί την άλλη, επειδή ο Θεός ατιμαζόταν από τα τεχνάσματα των ανθρώπων για να υψώσουν και να δοξάσουν τους εαυτούς τους.»

«Το πρωί αυτό παρακινήθηκα σε ένθερμη προσευχή, ώστε ο Κύριος να οδηγήσει όλους όσοι συνδέονται με το γραφείο του Review and Herald να προβούν σε επιμελή έρευνα, για να διακρίνουν σε ποια σημεία παρέβλεψαν τα πολλά μηνύματα που ο Θεός έχει δώσει.

«Πριν από κάποιο χρονικό διάστημα, οι αδελφοί στο γραφείο του Review ζήτησαν τη συμβουλή μου σχετικά με την ανέγερση ενός ακόμη κτιρίου. Τότε είπα ότι, αν εκείνοι που ήταν υπέρ της προσθήκης ενός ακόμη κτιρίου στα γραφεία του Review and Herald είχαν μπροστά τους χαρτογραφημένο το μέλλον, αν μπορούσαν να δουν τι επρόκειτο να συμβεί στο Battle Creek, δεν θα είχαν κανένα ερώτημα ως προς την ανέγερση ενός ακόμη κτιρίου εκεί. Ο Θεός είπε: “Ο λόγος μου καταφρονήθηκε· και εγώ θα στραφώ και θα ανατρέψω.”»

«Στη Γενική Συνδιάσκεψη, που πραγματοποιήθηκε στο Battle Creek το 1901, ο Κύριος έδωσε στον λαό Του αποδείξεις ότι καλούσε σε μεταρρύθμιση. Οι διάνοιες ελέγχθηκαν και οι καρδιές αγγίχθηκαν· αλλά δεν έγινε έργο ολοκληρωμένο. Αν τότε οι πεισματώδεις καρδιές είχαν

συντριβεί με μετάνοια ενώπιον του Θεού, θα είχε φανεί μία από τις μεγαλύτερες εκδηλώσεις της δύναμης του Θεού που έχουν ποτέ φανεί. Αλλά ο Θεός δεν τιμήθηκε. Οι μαρτυρίες του Πνεύματός Του δεν εισακούστηκαν. Οι άνθρωποι δεν αποχωρίστηκαν από τις πρακτικές που βρίσκονταν σε σαφή αντίθεση προς τις αρχές της αλήθειας και της δικαιοσύνης, οι οποίες πρέπει πάντοτε να διατηρούνται στο έργο του Κυρίου.

«Τα μηνύματα προς την εκκλησία της Εφέσου και προς την εκκλησία στις Σάρδεις έχουν επανειλημμένως μεταδοθεί σε μένα από Εκείνον που μου δίδει οδηγία για τον λαό Του. “Πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Ἐφέσῳ ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ κρατῶν τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐν μέσῳ τῶν ἑπτὰ χρυσῶν λυχνιῶν· Οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὸν κόπον καὶ τὴν ὑπομονήν σου, καὶ ὅτι οὐ δύνασαι βαστάσαι κακοὺς, καὶ ἐπέρασας τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς ἀποστόλους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσίν, καὶ εὗρες αὐτοὺς ψευδεῖς· καὶ ἐβάστασας καὶ ὑπομονὴν ἔχεις, καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας καὶ οὐ κέκμηκας. Ἄλλ’ ἔχω κατὰ σοῦ, ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφήκας. Μνημόνευε οὖν πόθεν πέπτωκας, καὶ μετανόησον, καὶ τὰ πρῶτα ἔργα ποίησον· εἰ δὲ μὴ, ἔρχομαί σοι ταχέως, καὶ κινήσω τὴν λυχνίαν σου ἐκ τοῦ τόπου αὐτῆς, ἐὰν μὴ μετανοήσης.” Αποκάλυψη 2:1–5.»

«Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ ἔχων τὰ ἑπτὰ Πνεύματα τοῦ Θεοῦ καὶ τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι ἔχεις ὄνομα ὅτι ζῆς, καὶ εἶσαι νεκρός. Γίνου ἄγρυπνος, καὶ στήριξον τὰ λοιπὰ, τὰ ὁποῖα μέλλουν νὰ ἀποθάνουν· διότι δὲν εὔρα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσες, καὶ κράτει, καὶ μετανόησον. Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἀγρυπνήσης, θὰ ἔλθω ἐπάνω σου ὡς κλέπτῃς, καὶ δὲν θὰ γνωρίσης ποῖαν ὄραν θὰ ἔλθω ἐπάνω σου». Αποκάλυψις 3:1–3.

«Βλέπουμε την εκπλήρωση αυτών των προειδοποιήσεων. Ποτέ άλλοτε οι Γραφές δεν έχουν εκπληρωθεί με αυστηρότερη ακρίβεια απ’ όσο αυτές.»

«Οι άνθρωποι μπορεί να ανεγείρουν τα πλέον επιμελώς κατασκευασμένα, πυράντοχα κτίρια, αλλά ένα άγγιγμα του χεριού του Θεού, μία σπιθα από τον ουρανό, θα σαρώσει κάθε καταφύγιο.

«Έχει τεθεί το ερώτημα αν έχω κάποια συμβουλή να δώσω. Έχω ήδη δώσει τη συμβουλή που μου έδωσε ο Θεός, ελπίζοντας να αποτρέψω την πτώση της πύρινης ρομφαίας που κρεμόταν πάνω από το Battle Creek. Τώρα εκείνο που φοβόμουν ήρθε — η είδηση της πυρκαγιάς του κτιρίου του Review and Herald. Όταν έφθασε αυτή η είδηση, δεν αισθάνθηκα καμία έκπληξη και δεν είχα λόγια να πω. Όσα είχα να πω κατά καιρούς ως προειδοποιήσεις δεν είχαν κανένα αποτέλεσμα, παρά μόνο να σκληρύνουν εκείνους που τα άκουγαν, και τώρα μπορώ μόνο να πω: Λυπούμαι τόσο πολύ, τόσο πάρα πολύ, που ήταν αναγκαίο να έλθει αυτό το πλήγμα. Είχε δοθεί αρκετό φως. Αν είχε τεθεί σε εφαρμογή, δεν θα χρειαζόταν περαιτέρω φως.»
Testimonies, τόμος 8, 97–99.

Η δεύτερη γενεά του Αντβεντισμού δεν υπήρξε νίκη, και, σε εκπλήρωση του όγδοου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ, η αποστασία απλώς συνέχισε να κλιμακώνεται.

«Με γραπτά μηνύματα και με φωτιά ο Κύριος έχει δηλώσει ότι θέλει ο λαός Του να μετακινηθεί έξω από το Battle Creek. Είθε ο Θεός να μας βοηθήσει να ακούσουμε τη φωνή Του. Μήπως δεν σημαίνει τίποτε για εμάς το ότι τα δύο μεγάλα ιδρύματά μας στο Battle Creek

σαρώθηκαν από τη φωτιά; Μπορεί να πείτε: “Αλλά το νέο Σανατόριο έχει πολλούς ασθενείς.” Ναι· αλλά, ακόμη κι αν υπήρχαν εκεί πολλές χιλιάδες ασθενών, αυτό δεν θα αποτελούσε κανένα επιχείρημα υπέρ του να κτίζει ο λαός μας κατοικίες στο Battle Creek και να εγκαθίσταται εκεί.»

«Οι πειρασμοί αυξάνονται. Οι άνθρωποι απορρίπτουν το φως που ο Θεός έχει στείλει μέσω των Μαρτυριών του Πνεύματός του και επιλέγουν τα δικά τους επινοήματα και τα δικά τους σχέδια. Θα εξακολουθήσουν οι άνθρωποι να αποχωρίζονται από τον Θεό; Πρέπει να αποκαλύψει τη δυσαρέσκειά του με ακόμη πιο εμφανή τρόπο απ’ ό,τι έχει ήδη πράξει;» Pamphlets, SpTB06, 45.

Οι άνθρωποι «επέλεξαν τις δικές τους επινοήσεις και τα δικά τους σχέδια», όπως παριστάνονται από τους εβδομήντα πρεσβυτέρους στους θαλάμους των εικόνων του όγδοου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ, οι οποίοι διακήρυσσαν: «Ο Κύριος δεν μας βλέπει». Ο Κύριος ήγειρε μία προφήτισσα και της έδωσε «ανοικτές οράσεις» επί ακριβώς σαράντα έτη, έως το 1884. Έθεσε την υπογραφή Του επάνω σε αυτό το χάρισμα, διότι Αυτός το έδωσε και το έληξε σε πόλη ονομαζόμενη Πόρτλαντ, και το έδωσε επί σαράντα έτη. Ακριβώς πριν από την παύση των «ανοικτών οράσεων», οι πρεσβύτεροι άνδρες άρχισαν να υπονομεύουν την εξουσία της Βίβλου και του Πνεύματος της Προφητείας κατά τα έτη 1881 και 1882. Οι «ανοικτές οράσεις» έληξαν, λοιπόν, το 1884, και μέσα σε τέσσερα έτη η ανταρσία του Κορέ, του Δαθάν και του Αβιράμ επαναλήφθηκε στη Γενική Διάσκεψη του 1888.

Η ανταρσία του 1888 προκάλεσε μια κλιμάκωση της ανταρσίας, η οποία είδε την άμεση επέμβαση του Θεού στην ιστορία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, όταν κατέκαυσε το εκδοτικό έργο και το υγειονομικό έργο. Ωστόσο, εκείνες οι άμεσες κρίσεις δεν απέτρεψαν την ανταρσία που βρισκόταν ήδη σε εξέλιξη. Το 1919 πραγματοποιήθηκε μία Βιβλική Διάσκεψη, όπου ένας από τους πρωταρχικούς στασιαστές της δεύτερης γενεάς, ο William Warren Prescott, ο θεολόγος που είχε εκπαιδευθεί στα πανεπιστήμια του αποστάτου Προτεσταντισμού, υπήρξε ο κύριος ηγέτης στην προώθηση της σατανικής άποψης, η οποία ισχυριζόταν ότι «το διαπαντός», εκπροσωπούσε το διακονικό έργο του Χριστού στο αγιαστήριο, και έδωσε μια σειρά παρουσιάσεων.

Η ιστορία κατέδειξε ότι, σε εκείνη τη βιβλική διάσκεψη του 1919, ο Πρέσκοτ παρουσίασε ένα ευαγγέλιο που συνίστατο στην αφαίρεση κάθε δόγματος του προφητικού αγγέλματος των Μιλλεριτών. Επιχείρησε μάλιστα να αφαιρέσει και τις δύο χιλιάδες τριακόσιες ημέρες, αλλά δεν κατόρθωσε να το επιτύχει. Ωστόσο, παρουσίασε ένα ευαγγέλιο πλήρως απογυμνωμένο από τις προφητικές κατανοήσεις των Μιλλεριτών. Το ευαγγέλιό του απορρίφθηκε στη συνέλευση, αλλά παρ’ όλα αυτά εκείνοι οι τυφλοί ηγέτες αποφάσισαν να λάβουν τη σειρά των παρουσιάσεών του και να τη διαμορφώσουν σε ένα βιβλίο με τίτλο, *The Doctrine of Christ*. Εκείνο το βιβλίο έγινε το σύμβολο της έλευσης της τρίτης γενεάς του Λαοδικειανού Αντβεντισμού.

Το βιβλίο αντιπροσωπεύει ένα άλλο ευαγγέλιο από το μιλλεριτικό ευαγγέλιο του δεύτερου κεφαλαίου του Αββακούμ, και ο Παύλος μας πληροφορεί ότι ένα άλλο ευαγγέλιο δεν είναι καθόλου ευαγγέλιο.

Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταστρέφεσθε από Εκείνον που σας κάλεσε στη χάρη του Χριστού, σε άλλο ευαγγέλιο· το οποίο δεν είναι άλλο· αλλά υπάρχουν μερικοί που σας ταράσσουν και θέλουν να διαστρέψουν το ευαγγέλιο του Χριστού. Αλλά και αν εμείς ή άγγελος εξ ουρανού σας κηρύξει ευαγγέλιο διαφορετικό από εκείνο που σας κηρύξαμε, ας είναι ανάθεμα. Καθώς είπαμε προηγουμένως, έτσι και τώρα πάλι λέγω: Αν κάποιος σας κηρύττει ευαγγέλιο διαφορετικό από εκείνο που παραλάβατε, ας είναι ανάθεμα. Γαλάτας 1:6-9.

Η τρίτη γενεά του Αντβεντισμού παριστάνεται από το τρίτο βδέλυγμα του Ιεζεκιήλ, όπου οι γυναίκες θρηνούν τον Θαμμούζ. Ο Θαμμούζ ήταν μεσοποταμιακή θεότητα συνδεδεμένη με τη γονιμότητα και τους κύκλους της βλαστήσεως. Ο Θαμμούζ απεικονιζόταν μερικές φορές ως ποιμήν ή ως νεαρός άνδρας, συνδεδεμένος με τις εναλλαγές των εποχών και την αύξηση των καλλιεργειών. Ο θάνατος του Θαμμούζ και η επακόλουθη ανάστασή του συνδέονταν με το γεωργικό ημερολόγιο. Σύμφωνα με τη μυθολογία, ο Θαμμούζ πέθαινε ή εξαφανιζόταν κατά τους θερινούς μήνες, πράγμα που θεωρούνταν αναπαράσταση του μαρασμού της βλαστήσεως κατά τη θερμή και ξηρά εποχή. Ο θρήνος για τον Θαμμούζ ήταν τελετουργία πένθους, η οποία περιλάμβανε τον οδυρμό για τον θάνατο ή την εξαφάνισή του κατά τους θερινούς μήνες, και ακολουθούσαν από αγαλλίαση για την ανάστασή του, η οποία συμβόλιζε την ανανέωση της βλαστήσεως και της γεωργικής ζωής.

Ο θρήνος για τον Θαμμούζ αντιπροσωπεύει ένα παραποιημένο μήνυμα της όψιμης βροχής, και αυτό ακριβώς αντιπροσώπευε το ευαγγέλιο του W. W. Prescott. Η απομάκρυνση του προφητικού θεμελίου, η οποία άρχισε με την αποστασία του 1863, έφθασε το 1919 σε τέτοιο σημείο, ώστε ο Λαοδικειακός Αντβεντισμός επέτρεψε να εγκαθιδρυθεί το ψευδές ευαγγέλιο. Εκείνο το ψευδές ευαγγέλιο βασιζόταν εξ ολοκλήρου στη μεθοδολογία του αποστάτη Προτεσταντισμού. Ο αρχικός αρχιτέκτονας του ήταν ο W. W. Prescott, και, όπως και στην περίπτωση του William Miller, το ευαγγέλιο αμφοτέρων των ανδρών βασιζόταν στη θεμελιώδη κατανόησή τους περί του «καθημερινού», στο βιβλίο του Δανιήλ. Αμφότερα τα ευαγγέλια αντιπροσωπεύονται στο χωρίο της 2 Θεσσαλονικείς, όπου ο Miller πρώτος ανακάλυψε ότι το «καθημερινό» αντιπροσώπευε τον παγανισμό. Στο χωρίο αυτό υπάρχει μία τάξη που αντιπροσωπεύεται από τον Miller, η οποία δέχεται την αλήθεια που παρουσίασε ο Παύλος, και μία άλλη τάξη που δεν κατέχει αγάπη για την αλήθεια.

Μία τάξη στις έσχατες ημέρες, αντιπροσωπευόμενη από τον Miller, «αναγνωρίζει» και δέχεται την όψιμη βροχή, και μία άλλη τάξη, αντιπροσωπευόμενη από τον Prescott, δέχεται ισχυρή πλάνη. Η ισχυρή πλάνη που δέχονται βασίζεται επάνω σε ένα ψευδές ευαγγέλιο, το οποίο δεν είναι καθόλου ευαγγέλιο, και προσδιορίζει ένα ψευδές μήνυμα της όψιμης βροχής. Έτσι, το τρίτο βδέλυγμα του Ιεζεκιήλ είναι οι γυναίκες (οι εκκλησίες του Λαοδικειακού Αντβεντισμού), που θρηνούν για τον Θαμμούζ. Τα θερινά τους δάκρυα (βροχή) πρόκειται να παραγάγουν τον καρπό του θερισμού.

Η διάκριση μεταξύ δύο τύπων αγγέλματος της όψιμης βροχής διαπερνά τη Βίβλο και το Πνεύμα της Προφητείας. Η Βίβλος επανειλημμένως επισημαίνει ότι η βροχή κατακρατείται από έναν ανυπάκουο λαό.

Λέγουν, Εάν άνδρας αποπέμψη τη γυναίκα αυτού, και εκείνη αναχωρήσει απ' αυτού και γίνη άλλου ανδρός, θέλει επιστρέψει πάλιν προς αυτήν; δεν θέλει βεβηλωθή σφόδρα η γη εκείνη; συ όμως επόρνευσας μετά πολλών εραστών· αλλά επίστρεψον πάλιν προς εμέ, λέγει ο Κύριος. Ύψωσον τους οφθαλμούς σου εις τους υψηλούς τόπους, και ιδέ πού δεν επλαγιάσθης. Εν ταις οδοίς εκάθησο δι' αυτούς, ως ο Άραψ εν τη ερήμω· και εμίανας την γην με τας πορνείας σου και με την κακίαν σου. Διά τούτο αι βροχαί συνεκρατήθησαν, και όψιμος βροχή δεν έγεινεν· και είχες μέτωπον πόρνης, ηρνήθης να αισχυνθής. Ιερεμίας 3:1-3.

Ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός άρχισε να εκπορνεύεται το 1863, και έκτοτε οι βροχές έχουν ανασταλεί. Αρνούνται να αισθανθούν ντροπή για την αποστασία τους, και αυτή η έλλειψη ταπεινώσεως παράγει μέτωπο πόρνης, και η πόρνη της βιβλικής προφητείας είναι ο παπισμός. Η τρίτη γενεά είναι εκεί όπου επιτελείται το τελικό έργο της προετοιμασίας για να υποκύψουν στο χάραγμα της πόρνης της Ρώμης. Η προετοιμασία για την τετάρτη γενεά επιτελείται στην τρίτη γενεά, δια ενός πλαστού μηνύματος της όψιμης βροχής. Όπως με την αποστασία του 1863, και την αποστασία του 1888, η αποστασία του 1919 ευθυγραμμίζεται με την 11η Σεπτεμβρίου 2001, διότι όταν τότε κατέρρευσαν τα κτήρια της Νέας Υόρκης, ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ κατέβηκε και η γνήσια όψιμη βροχή άρχισε.

«Η όψιμη βροχή πρόκειται να πέσει επάνω στον λαό του Θεού. Ένας ισχυρός άγγελος πρόκειται να καταβεί από τον ουρανό, και ολόκληρη η γη να φωτιστεί από τη δόξα του.»
Review and Herald, 21 Απριλίου 1891.

Όταν άρχισε η όψιμη βροχή, οι πρεσβύτεροι άνδρες του Λαοδικειανού Αντβεντισμού δεν θα την αναγνώριζαν ως την όψιμη βροχή, διότι είχαν κατηχηθεί με ένα ψευδές μήνυμα περί της όψιμης βροχής, το οποίο παριστάνεται από τον Ιεζεκιήλ ως οι γυναίκες που θρηνούν για τον Θαμμούζ, και κατ' εφαρμογήν ως μήνυμα ειρήνης και ασφάλειας.

«Μόνον όσοι ζουν σύμφωνα με το φως που έχουν θα λάβουν μεγαλύτερο φως. Εάν δεν προοδεύουμε καθημερινά στην εκδήλωση των ενεργών χριστιανικών αρετών, δεν θα αναγνωρίσουμε τις εκδηλώσεις του Αγίου Πνεύματος κατά την όψιμη βροχή. Μπορεί να πέφτει επάνω σε καρδιές ολόγυρά μας, αλλά εμείς δεν θα τη διακρίνουμε ούτε θα τη λάβουμε.» Testimonies to Ministers, 507.

Ήταν αδύνατον για τους φύλακες του λαού να αναγνωρίσουν την έλευση της όψιμης βροχής, διότι το ψευδές ευαγγέλιό τους περί μιας ψευδούς όψιμης βροχής αρνιόταν τη δυνατότητα οποιασδήποτε εκδήλωσης της δύναμης του Θεού, όπως είχε υπάρξει στους περασμένους αιώνες.

«Πρόκειται να υπάρξει στις εκκλησίες μια θαυμαστή εκδήλωση της δύναμης του Θεού, αλλά δεν θα ενεργήσει επάνω σε εκείνους που δεν έχουν ταπεινώσει τον εαυτό τους ενώπιον του Κυρίου και δεν έχουν ανοίξει τη θύρα της καρδιάς με εξομολόγηση και μετάνοια. Στην εκδήλωση εκείνης της δύναμης, η οποία φωτίζει τη γη με τη δόξα του Θεού, αυτοί θα δουν μόνο κάτι το οποίο, μέσα στην τύφλωσή τους, θεωρούν επικίνδυνο, κάτι που θα διεγείρει τους φόβους τους, και θα οπλιστούν για να της αντισταθούν. Επειδή ο Κύριος δεν εργάζεται σύμφωνα με τις δικές τους αντιλήψεις και προσδοκίες, θα εναντιωθούν στο έργο. “Γιατί”, λέγουν, “να μη γνωρίζουμε εμείς το Πνεύμα του Θεού, αφού τόσα χρόνια βρισκόμαστε στο έργο;”—Επειδή δεν ανταποκρίθηκαν στις προειδοποιήσεις, στις ικεσίες των μηνυμάτων του

Θεού, αλλά επίμονα έλεγαν: “Είμαι πλούσιος και επλούτησα και δεν έχω χρείαν ουδενός.” Το ταλέντο, η μακρά πείρα, δεν θα καταστήσουν τους ανθρώπους αγωγούς φωτός, αν δεν θεθούν κάτω από τις λαμπρές ακτίνες του Ηλίου της Δικαιοσύνης, και αν δεν κληθούν, και εκλεγούν, και προετοιμαστούν με τη χορηγία του Αγίου Πνεύματος. Όταν άνθρωποι που διαχειρίζονται ιερά πράγματα ταπεινωθούν κάτω από την κραταιά χείρα του Θεού, ο Κύριος θα τους υψώσει. Θα τους καταστήσει ανθρώπους διακρίσεως—ανθρώπους πλουσίους στη χάρη του Πνεύματός του. Τα ισχυρά, εγωιστικά γνωρίσματα του χαρακτήρα τους, η πείσματά τους, θα φανερωθούν στο φως που λάμπει από το Φως του κόσμου. “Θέλω ελθεί προς σε ταχέως, και θέλω κινήσει την λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής, εάν δεν μετανοήσης.” Εάν εκζητήσετε τον Κύριο με όλη σας την καρδιά, θα βρεθεί από εσάς». Review and Herald, December 23, 1890.

Οι πρεσβύτεροι του ογδού κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ αποδέχθηκαν, το 1919, ένα ευαγγέλιο ειρήνης και ασφάλειας, και όταν έφθασε η 11η Σεπτεμβρίου 2001, ο καρπός εκείνης της κλιμακούμενης ανταρσίας φανερώθηκε στην αδυναμία τους να αναγνωρίσουν την άφιξη της όψιμης βροχής. Στην ιστορία που άρχισε κατά τον καιρό του τέλους, το 1989, ο Θεός επανέλαβε το Μιλλεριτικό κίνημα μέχρι κεραίας. Ο Μίλλερ ήταν σύμβολο του Ηλία, και ο Ηλίας είχε ρητώς πει στον Αχαάβ ότι δεν θα υπήρχε βροχή, παρά μόνο κατόπιν του λόγου του Ηλία.

Θα συνεχίσουμε την εξέταση της τρίτης γενεάς του Αντβεντισμού στο επόμενο άρθρο.

«Η τάξη εκείνη που δεν αισθάνεται θλίψη για τη δική της πνευματική παρακμή, ούτε πενθεί για τις αμαρτίες των άλλων, θα αφεθεί χωρίς τη σφραγίδα του Θεού. Ο Κύριος δίνει εντολή στους αγγελιοφόρους Του, στους άνδρες που έχουν στα χέρια τους όπλα σφαγής: “Πηγαίνετε πίσω του μέσα από την πόλη, και πατάξτε· ας μη φεισθεί το μάτι σας, ούτε να δείξετε οίκτο· θανατώστε ολοκληρωτικά γέροντες και νέους, παρθένες και μικρά παιδιά και γυναίκες· αλλά μη πλησιάσετε κανέναν άνθρωπο επάνω στον οποίο είναι το σημείο· και αρχίστε από το αγιαστήριό Μου. Τότε άρχισαν από τους πρεσβυτέρους που ήσαν ενώπιον του οίκου.”»

«Εδώ βλέπουμε ότι η εκκλησία —το αγιαστήριο του Κυρίου— ήταν η πρώτη που δέχθηκε το πλήγμα της οργής του Θεού. Οι πρεσβύτεροι, εκείνοι στους οποίους ο Θεός είχε δώσει μεγάλο φως και οι οποίοι είχαν σταθεί ως φύλακες των πνευματικών συμφερόντων του λαού, είχαν προδώσει την εμπιστοσύνη που τους είχε ανατεθεί. Είχαν υιοθετήσει τη θέση ότι δεν χρειάζεται να αναμένουμε θαύματα και τη σαφή εκδήλωση της δυνάμεως του Θεού όπως στις παλαιότερες ημέρες. Οι καιροί έχουν αλλάξει. Αυτά τα λόγια ενισχύουν την απιστία τους, και λένουν: Ο Κύριος ούτε καλό θα κάνει ούτε κακό θα κάνει. Είναι υπερβολικά ελεήμων για να επισκεφθεί τον λαό Του με κρίση. Έτσι, «Ειρήνη και ασφάλεια» είναι η κραυγή από ανθρώπους οι οποίοι δεν θα υψώσουν ποτέ ξανά τη φωνή τους σαν σάλπιγγα, για να δείξουν στον λαό του Θεού τις παραβάσεις του και στον οίκο του Ιακώβ τις αμαρτίες του. Αυτοί οι άλαλοι κύνες, που δεν ήθελαν να γανγίσουν, είναι εκείνοι που υφίστανται τη δίκαιη εκδίκηση ενός προσβεβλημένου Θεού. Άνδρες, νέες κοπέλες και μικρά παιδιά, όλοι αφανίζονται μαζί.»

«Τὰ βδελύγματα, διὰ τὰ ὅποια οἱ πιστοὶ ἀνέστησαν καὶ ἔκραζαν, ἦσαν ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ διακριθῶν ἀπὸ πεπερασμένους ὀφθαλμοῦς· ἀλλὰ μακρὰν χειρότεροι αἰμαρτίες, ἐκεῖνες ποὺ προκαλοῦσαν τὸν ζῆλον τοῦ ἀγνοῦ καὶ ἀγίου Θεοῦ, ἔμεναν ἀποκεκρυμμένες. Ὁ μέγας Ἐρευνητὴς τῶν καρδιῶν γνωρίζει πᾶσαν αἰμαρτίαν ποὺ διαπράττεται ἐν κρυπτῷ ἀπὸ τοῦς ἐργάτας τῆς ἀνομίας. Τὰ πρόσωπα αὐτὰ καταλήγουν νὰ αἰσθάνονται ἀσφάλεια μέσα στὶς

ἀπάτες τους καὶ, ἐξ αἰτίας τῆς μακροθυμίας Του, λέγουν ὅτι ὁ Κύριος δὲν βλέπει, καὶ ἔπειτα ἐνεργοῦν ὡς ἐὰν εἶχε ἐγκαταλείψει τὴ γῆν. Ἀλλὰ Ἐκεῖνος θὰ ἀποκαλύψει τὴν ὑποκρισία τους καὶ θὰ φανερώσει ἐνώπιον ἄλλων ἐκεῖνες τὶς ἀμαρτίες, τὶς ὁποῖες ἦσαν τόσο προσεκτικοὶ νὰ ἀποκρύπτουν.»

«Καμία υπεροχὴ βαθμοῦ, αξιοπρέπειας ἢ κοσμικῆς σοφίας, καμία θέση σε ιερό αξίωμα, δὲν θα διαφυλάξει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ το να θυσιάσουν τὴν ἀρχή, ὅταν ἀφεθοῦν στὶς δικές τους ἀπατηλές καρδιές. Εκείνοι που ἔχουν θεωρηθεῖ ἀξιοὶ καὶ δίκαιοι ἀποδεικνύονται πρωταίτιοι τῆς ἀποστασίας καὶ παραδείγματα ἀδιαφορίας καὶ καταχρήσεως τῶν ἐλεῶν τοῦ Θεοῦ. Τὴν πονηρὴ πορεία τους δὲν θα τὴν ἀνεχθεῖ πλέον, καὶ στὴν οργή Του τοὺς μεταχειρίζεται χωρὶς ἔλεος.»

«Με δισταγμὸ ὁ Κύριος ἀποσύρει τὴν παρουσία Του ἀπὸ ἐκείνους που ἔχουν εὐλογηθεῖ με μεγάλο φῶς καὶ που ἔχουν αἰσθανθεῖ τὴ δύναμη τοῦ λόγου καθὼς διακονοῦσαν πρὸς ἄλλους. Κάποτε υπῆρξαν πιστοὶ δούλοι Του, εὐνοημένοι με τὴν παρουσία καὶ τὴν καθοδήγησή Του· ἀλλὰ ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ Αὐτόν καὶ οδήγησαν ἄλλους στὴν πλάνη, καὶ γι' αὐτὸ περιέρχονται ὑπὸ τὴ θεία δυσμένεια». Testimonies, τόμος 5, 211, 212.